

Predikan i Sankt Olovs kyrka söndagen 22 november 2009

Predikotext: Matt. 25:31-46

Övriga texter: Jes. 65:17-19; 2 Petr. 3:8-13

Tema: Kristi återkomst

Firningsdag: Domsöndagen

Typ av gudstjänst: Söndagsmessa

Musik: 324:1-3, 545:1,5, 716, 285, 490

Inledning

Vi möter här Jesus, en kille som många av oss har lärt sig är en hyvens prick, en kärleksfull, vänlig, mjuk en med vänliga ögon.

Men här verkar han ganska hård egentligen, eller i alla fall bestämd: ”Gå bort ifrån mig ni förbannade” och detta om evigt straff.

Vi är Guds, erbjudande i dopet

När Jesus talar här så är det slutklämmen på ett längre sammanhang, där allt handlar om den sista tiden. Detta är Matteusevangeliets variant på filmen 2012 ”Vi blev varnade”.

När vi nu vandrar in i bibeltexten och den här dramatiska ”världens-undergång-film” lika skildringen så är det klokt att minnas Jesajatekten med dess glädje och dess framtidshopp vid Jesu återkomst, och också minnas psalmen som vi sjöng: ”Skriv i mitt hjärta in att jag är evigt din.”

Det har också Gud gjort, i dopet tar vi emot erbjudandet just om detta, att vi är Guds, att Gud väntar oss efter döden, efter tidens slut.

Ondskans konsekvenser

Jesus målar här upp en bild av hur viktigt det kommer vara hur vi levt våra liv. Ondskan i vår värld, den ondskan som också vi är med och skapar har inte evighetsvärde, den måste bort. I det sämsta fallet så försvinner den bort i ”den eviga eld som väntar djävulen och hans änglar”, som texten sa.

Men så behöver det inte gå. Vi har erbjudandet redan nu, om en stund också i gudstjänsten, att be om **förlåtelse** och **ta emot förlåtelse**, då är ondskan inget hinder för vår relation med Gud varken nu eller efter döden.

Två saker att undvika

Det finns åtminstone två saker som vi bör undvika vad det gäller vårt liv, kanske tre egentligen.

Det ena är att leva så kärlekslöst att andra människor börjar fråga sig: ”När såg vi någonsin Kalle, (eller Lisa, eller Benjamin eller vad vi nu heter), när såg vi någonsin den se en hungrig som den gav mat?” Eller ”När såg vi någonsin en kristen ta sig an en hemlös, och ge den gemenskap och ta hand om den?” vi kan inte leva så kärlekslöst så att människor börjar fråga sig: ”Inte har vi väl sett en församlingsmedlem någonsin bistå en törstig med vatten, eller sett en kyrkans tjänare ge mat åt någon, och inte kan jag påminna mig att jag sett en Jesu lärjunge, en av Jesu vänner, besöka en fängslad?” Osv.

Det andra vi bör undvika är att göra sådant som bara ser bra ut, sådant som får oss att framstå som goda och kärleksfulla, fast vi egentligen inte är det.

Det tredje är att arbeta så att vi fördärvar oss. Att inte lyssna in Jesus. Han för oss ibland också till vatten där vi finner ro, han för oss bort för att vi ska få lite vila.

Låt oss be om en levande tro, en tro med konsekvenser

Nej, låt oss be och arbeta för att vår tro och våra liv inte ska vara en fin, from fasad, fast vi egentligen bara är inkrökta i oss själva och inte ser eller vill se andra och andras behov.

Lika mycket måste vi också be Anden, Hjälparen (som Bibeln säger) som vi fick i vårt dop, som vi har bekräftat i konfirmationen att vi vill leva tillsammans med (de av oss som är konfirmerade), vi får be Anden att tända kärleken i oss, att hjälpa kärleken att komma fram.

Inget som vi gör ska vara utan kärlek, Bibeln säger så här:

Om jag talar både människors och änglars språk (måste väl vara engelska då?), om jag talar det, men saknar kärlek, då är jag bara ekande brons, en skrällande cymbal...och om jag gör goda gärningar och delar ut allt jag äger – iPod, bil, pengar, tid, kraft, energi - och om jag till och med låter bränna mig på bål, men saknar kärlek, **då har jag ingenting vunnit.** (1 Kor. 13)

Trons konsekvenser

Vår tro, att vi vill tillhöra Jesus, att vi vill vara med honom (det är vilja som är det viktiga) vår relation med Jesus måste få konsekvenser. Vi kan inte umgås med Jesus, som är de fattigas vän, so säger att vi ska älska vår nästa, vår medmänniska, våra fiender, de vi inte alls tycker om, att vi ska älska dem som vi älskar oss själva. Lika mycket godis, omtanke, hjälp etc. till dem som vi lägger ned på oss. Vi kan inte umgås med honom och så inte älska de små som han älskar.

Vi kan jämföra med en annan relation. Om du har en vän och så säger du att ”Visst, vi hörs! Jag ringer!” och så ringer du inte. En gång går det nog, ni har fortfarande en vänskapsrelation, men om du sedan säger: ”Kul jag kommer till dig sedan!” och så gör du inte det och så upprepar du detta om och om igen och aldrig ber om förlåtelse för det, aldrig bryr dig om hur det upplevs av den andre, då har ni nog ingen relation kvar efter ett tag.

Kanske lika med Jesus, vi lever i relation med honom, och när vi inte kan leva upp till hans kärlekskrav då har vi förlåtelsen, men utan förlåtelse så glider vi ifrån varandra, eller snarare, vi går bort ifrån Gud.

Guds kärlek

Grunden till vårt liv tillsammans med Gud, redan nu och livet efter döden (har du inte börjat livet tillsammans med gud, så se till att göra det, det handlar om vilja leva tillsammans med Gud, att vilja att dopets gåvor, ska gälla för mig), grunden är Guds kärlek och vad Gud gjort på grund av det.

Gud valde att gå i döden för oss, dö för att det inte skulle finnas några hinder mellan oss och Gud, inga hinder för oss att leva tillsammans med Gud i all evighet,, i Guds godhet, gemenskap och kärlek.

Dopet

Och för att vi skulle begripa att detta gäller oss så gav han oss dopet – om du kan säga att du är döpt då kan du också säga att Gud, Guds kärlek, det eviga livet (nu och efter döden), förlåtelsen för min kärlekslöshet, **allt** det gäller för mig, för jag är döpt.

Nattvarden/mässan

Och för att vi riktigt tydligt skulle kunna vara säkra på vi har förlåtelse för våra synder alltså: vår brist på kärlek, vår brist på omtanke om andra, vår själviskhet och för att vi skulle kunna vara säkra på att relationen är det viktiga, inte exakt vad jag tror, för att vi inte skulle behöva fundera: ”Vänta, tror jag rätt verkligen?”, ”Har jag tagit emot Jesus så där riktigt som man ska?”, ”Vill jag verkligen leva så där med honom på det rätta sättet?”, för att sätta punkt för våra tvivel och för att stärka vår tro på honom så gav han oss också **mässan, nattvarden.**

Genom den enkla handlingen att vi tar emot och äter vanligt, ganska torrt, bröd och dricker vanligt vin, då tar vi emot något ovanligt, nämligen Gud själv.

Mässan ger vår vilja en konkret, handfast hjälp. Håller jag i brödet och vinet? Ja, då tycks det ju inte vara något att fråga om.

Åter till texten

Nu när vi på något sätt har lagt grunden, har tydligtgjort att alla som vill har också en relation med Jesus. Och den relationen är det ett allvar i. För vi vet inte av något annat än att den som nu och här lever i en relation med Jesus, det kommer den också kunna göra efter hans återkomst, alltså i himlen en gång. I ljus, värme, gemenskap.

Och om man inte vill leva i gemenskap här och nu med Jesus då slipper man och då slipper man också Gud och Guds närvaro, Guds kärlek, godhet, mildhet och nåd vid tidens slut.

Det vi vet om den tillvaron beskrivs i bilder som att där är mörker, sorg, evig eld, där ska man gråta och skära tänder, köld m.m.

Att följa Mästaren

Att vilja, så kan begreppet ”tro”, beskrivas. Vill vi vara med Jesus, då är det klart. Det talar vårt dop om, det talar nattvarden om, ifall vi glömmer det.

Att tro på Jesus, det är att leva med Jesus, det är att följa honom vart han än går. Att följa honom till de som bäst behöver kärlek, omtanke och gemenskap. Ibland är det vi själva, och då ska vi ingenstans gå, då ska vi stanna med Jesus, för många av oss är det nog oftare så att vi säger att vi vill leva med Jesus, men inte följer honom utan sätter oss tillrätta i Tv-fåtöljen, ”Idol börjar ju snart”, eller framför datorn, ”Jag spelar ju”.

För detta får vi också be om förlåtelse, även för detta dog Jesus.

I texten

Vi läste om en massa goda saker som skulle göras om vi skulle kvala in bland de ulliga fåren, och inte hamna bland getterna som skulle gå till den där elden. Hur relaterar det till detta om att bara vi vill så får vi leva med Jesus och att vi så enkelt kan ta emot förlåtelse när vi inte gör det goda?

För det första så är det inte enkelt med förlåtelse, se på krucifixet, ser det enkelt ut? Där är kampen för vår ondska, för vår synd, Gud utkämpade den på korset, så det är inte enkelt, det bara verkar enkelt för oss som slipper det där.

Jag vill stanna upp på två verser, två strofer. Både fåren och getterna undrar när de har gjort respektive inte gjort det där som Jesus talar om, då svarar han:

Sannerligen, vad ni har gjort/inte har gjort för någon av dessa minsta som är mina bröder, det har ni gjort/inte gjort **för mig**.”

”Gjort för mig”

Detta är viktigt, det är i relation till Jesus som allt är. Det är i vår relation med honom som vi ska tjäna andra, det är med den kraft som doppresenten Hjälparen, den helige Ande ger oss som vi ska vara goda.

Många av oss behöver nog resa oss upp från TV:n, datorn eller vad det nu är och börja handla gott, andra behöver nog sätta sig ned och vila.

Är du där Jesus vill?

Betänk, är du där Jesus vill? Om inte säker, be då om ledning, läs kanske ett stycke i Bibeln (ett evangelium) så du får se tydligt Jesu kärlek till dig och till andra.

Låt oss be som kyrka

Låt oss som kyrka, som församling och som enskilda be att vi ska vara på den plats och vara där på det sätt som Gud vill och att vi ska vara lyhörda för guds vilja och att vi ska bli utrustade med kraft till att tjäna genom den helige Ande.

Glädje i Kristi återkomst

Då får vi tillsammans hämta glädje i framtidshoppet om att Jesus ska komma tillbaka, Kristi återkomst (söndagens tema), och då kan vi hämta glädje i den sommartid som då ska vara (som vi sjöng), och i den glädje som väntar i himlen en gång!

Amen Trosbekännelsen

Beredelseord

Jesu ord i dagens evangelietext är utmanande och vi får en gång till stanna upp inför dem och i vår uppgift att göra världen till en bättre plats genom Guds kärleks kraft.

Matt. 25:37-40, 44-46

Vi får be om förlåtelse och om en nystart.

I gudstjänstagen dan ser vi att vi förutsätter att vi får förlåtelse, vi förutsätter det så mycket att det till och med finns en förtryckt tackbön. För Gud är god, för Gud har dött för oss och uppstått.